

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 65/18

Luksemburg, 16 maja 2018 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-268/17
Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta / AY

Zdaniem rzecznika generalnego Macieja Szpunara Trybunał nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez organ sądowy wydający europejski nakaz aresztowania w kwestii, czy organ wykonujący nakaz może odmówić wykonania tego nakazu

Organ wydający nakaz nie może wejść w kompetencje organu wykonującego nakaz, zadając Trybunałowi pytania, do których zadawania, w ramach postępowania w trybie prejudycjalnym, uprawniony jest jedynie organ wykonujący nakaz

AY jest obywatelem węgierskim i prezesem węgierskiej spółki, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne w Chorwacji. AY jest podejrzany o wyrażenie zgody na zapłatę znacznej kwoty pieniężnej osobie piastującej wysoki urząd w Chorwacji, w zamian za zawarcie umowy między węgierską spółką a rządem chorwackim.

Przy wszczęciu śledztwa, a także kilkakrotnie po jego wszczęciu w Chorwacji przeciwko AY za popełnienie czynów łapownictwa czynnego organy chorwackie występowały (po raz pierwszy w dniu 10 czerwca 2011 r.) do będących ich odpowiednikami organów węgierskich o udzielenie im międzynarodowej pomocy prawnej polegającej na przesłuchaniu AY w charakterze podejrzanego i na przekazaniu mu wezwania. Choć organy węgierskie nie wykonały tych wniosków, wszczęły również śledztwo w celu ustalenia popełnienia czynu zabronionego naruszającego uczciwość w życiu publicznym w formie łapownictwa czynnego w wymiarze międzynarodowym na gruncie węgierskiego kodeksu karnego. Śledztwo to zostało zakończone w dniu 20 stycznia 2012 r. na takiej podstawie, że popełnione czyny nie stanowiły czynu zabronionego. Jednakże śledztwo organów węgierskich nie zostało wszczęte przeciwko AY w charakterze podejrzanego, lecz jedynie w związku z zarzucanym czynem zabronionym, przy czym AY został tylko przesłuchany w trakcie tego śledztwa w charakterze świadka.

W dniu 1 października 2013 r., po przystąpieniu Chorwacji do Unii Europejskiej, organy chorwackie wydały europejski nakaz aresztowania przeciwko AY. Węgierskie organy sądowe odmówiły jednak wykonania tego nakazu, na takiej podstawie, iż postępowanie karne zostało już zakończone na Węgrzech w odniesieniu do tych samych czynów, co czyny, na których opierał się nakaz aresztowania.

W dniu 15 grudnia 2015 r. Županijski Sud u Zagrebu (sąd okręgowy w Zagrzebiu, Chorwacja), przed którym toczy się postępowanie karne przeciwko AY, wydał nowy europejski nakaz aresztowania dotyczący AY. Organy węgierskie odmówiły wydania formalnej decyzji w odniesieniu do tego nakazu, na takiej podstawie, że na Węgrzech nie ma prawnej możliwości zatrzymania AY lub wszczęcia nowego postępowania w sprawie wykonania wspomnianego nakazu.

W tych okolicznościach chorwacki sąd zwrócił się w istocie do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy decyzja ramowa w sprawie europejskiego nakazu aresztowania¹ pozwala organowi państwa członkowskiego na niewykonanie takiego nakazu, na tej podstawie, że postępowanie karne zostało już zakończone w tym państwie w odniesieniu do tych samych

¹ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 34).

czynów, co czyni, o których mowa w nakazie, nawet wówczas, gdy osoba, wobec której wydano nakaz występowała w tym postępowaniu jedynie w charakterze świadka, a nie w charakterze podejrzanego lub oskarżonego. Chorwacki sąd zmierza również do ustalenia, czy organ krajowy ma obowiązek wydać decyzję dotyczącą każdego przekazanego mu europejskiego nakazu aresztowania, nawet wówczas, gdy wydał on już decyzję w stosunku do wcześniejszego nakazu aresztowania dotyczącego tej samej osoby i tego samego postępowania karnego.

W dzisiejszej opinii rzecznik generalny Maciej Szpunar wskazał, że w omawianej sprawie chorwacki sąd, który wydał wspomniany nakaz aresztowania, zwrócił się do Trybunału **o udzielenie mu wyjaśnień na temat praw i obowiązków organów węgierskich, które są organami wykonującymi nakaz**. Zdaniem rzecznika generalnego udzielenie odpowiedzi przez Trybunał na pytania, czy organy te są uprawnione (lub w danym przypadku zobowiązane) na gruncie decyzji ramowej do niewykonania wspomnianego nakazu, **nie jest konieczne dla potrzeb toczącego się przed sądem chorwackim postępowania**. Rzecznik generalny podkreślił w tym kontekście, że odpowiedzi Trybunału pozostają, z prawnego punktu widzenia, bez wpływu na utrzymanie w mocy czy uchylenie nakazu przez ten sąd krajowy, gdyż to do tego sądu będzie ostatecznie należało, bez względu na udzielone odpowiedzi, wydanie decyzji w tej kwestii.

Ponadto rzecznik generalny przypomniał, że omawiana sprawa odnosi się w końcu do wykładni węgierskiego prawa w świetle postanowień decyzji ramowej, co jest zadaniem spoczywającym na organach węgierskich, które mają wydać decyzję w przedmiocie nakazu aresztowania. W tym względzie rzecznik generalny zaznaczył, że **chorwacki sąd, którego dotyczy sprawa, nie może wejść w kompetencję odnośnych organów węgierskich, kierując pytania do Trybunału w rozpatrywanej sprawie w ramach postępowania w trybie prejudycjalnym**.

Rzecznik generalny jest zatem zdania, że Trybunał nie jest właściwy, aby udzielić odpowiedzi na pytania dotyczące praw i obowiązków organów węgierskich posiadających kompetencje do wydania decyzji w sprawie wykonania omawianego nakazu aresztowania.

Wreszcie, zdaniem rzecznika generalnego, **organy państwa członkowskiego mają obowiązek wydać decyzję w sprawie każdego europejskiego nakazu aresztowania**, nawet wówczas, gdy wydały już decyzję w sprawie poprzedniego nakazu aresztowania odnoszącego się do tej samej osoby i tego samego postępowania karnego.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie zorzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793